

Sygn. akt II Ca 396/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSO Stanisław Łęgosz SSO Grzegorz Ślęzak (spr.)
Protokolant	st. sekr. sąd. Anna Owczarska

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa M. R.

przeciwko (...) Sp. j. R. P. (1), R. P. (2) z siedzibą w O.

zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 23 marca 2015 roku, sygn. akt I C 571/14

oddala apelację.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Ca 396/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 23 marca 2015 roku Sąd Rejonowy w Opocznie po rozpoznaniu sprawy z powództwa M. R. przeciwko (...) sp. j. R. P. (1), R. P. (2) w O. o zapłatę zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 369,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 4 marca 2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 30,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawę powyższego wyroku stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

W dniu 4.12.2013 r. powód zakupił u pozwanego dwoje drzwi stalowych zewnętrznych.

Pismem z dnia 10 grudnia 2013 r. powód złożył reklamację do pozwanego kompletu zamków zamontowanych w jednych z drzwi. W treści reklamacji podał, że jeden z dolnych zamków w ogóle nie działa (nie można przekręcić klucza), a pozostałe dwa zacinają się. Powód domagał się przesłania mu nowego i sprawnego kompletu zamków, a w

przypadku nierozpatrzenia reklamacji w ustawowym terminie - o zwrot kosztów zakupionych drzwi w kwocie 807 zł i zwrot kosztów przesyłki zamków w ramach reklamacji.

W odpowiedzi na powyższe pismo pozwana spółka pismem z dnia 18.12.2013 r. uznała reklamację za bezpodstawną, ponieważ „reklamowane części składowe drzwi działają bez zarzutu” i odesłała zamki.

Powód zamontował odesłane zamki ponownie w drzwiach wejściowych. Po krótkim czasie użytkownika zamek, który przed reklamacją nie reagował na przekręcania klucza, zaciął się po jego zamknięciu tak, że nie można było przekręcić klucza i otworzyć zatrzaśniętych drzwi.

Pismem - reklamacją z dnia 28.12.2013 r. powód poinformował o zaistniałej sytuacji pozwanego, zapytując jednocześnie czy serwis pozwanego przyjedzie naprawić usterkę (wymienić zamek na nowy) w miejscu zamontowania drzwi, czy też powód ma wezwać ślusarza na koszt pozwanego. Powód domagał się wymiany wadliwego przedmiotu na nowy, zgodny z warunkami umowy bądź zwrotu kosztów zakupu drzwi.

Pismem z dnia 10.01.2014 r. pozwana spółka celem rozpatrzenia reklamacji zwróciła się do powoda o dostarczenie drzwi wraz z zamkiem do punktu sprzedaży w O., co nie nastąpiło.

Powód wynajął ślusarza J. B., który dokonał „wymiany wadliwego zamka w drzwiach firmy (...)”. Za wykonaną usługę wystawił fakturę nr (...) na kwotę 369,00 zł, którą powód zapłacił w dniu 29.01.2014 r.

Pismem z dnia 10.02.2014r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 369,00zł. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

Sąd Rejonowy zważył, iż zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002 r., Nr 141. poz. 1176 ze zm.), której przepisy mają zastosowanie w niniejszym stanie faktycznym (art. 51 ustawy z 30.05.2014 r. o prawach konsumenta; Dz. U. z 2014 r.. poz. 827), sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową: w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania.

Przez niezgodność towaru z umową rozumieć należy m. in. jego nieprzydatność dla celu zwykłego użytku (art. 4 ust. 3 ustawy).

Pozwany nie obalił powyższego domniemania z art. 4 ust 1 ustawy.

Reklamacja powoda z dnia 10.12.2013 r. nie została uznana przez pozwanego. Konsekwencją odesłania reklamowanego zamka i ponownego jego zamontowania w drzwiach zewnętrznych było zacięcie zamka bez możliwości przekręcenia klucza i trwałe zatrzaśnięcie drzwi. W tej sytuacji pismo pozwanego z dnia 10.01.2014 r. wzywające do dostarczenia drzwi wraz z zamkiem do punktu sprzedaży w O. było zachowaniem nieadekwatnym do powstałego problemu i nie zmierzało do załatwienia kolejnej reklamacji. Przesłanie drzwi do pozwanego było bowiem niemożliwe z uwagi na to, że zamek zaciął się i nie można było w ogóle otworzyć drzwi bez uprzedniego zdemontowania zamka. Ponadto jak słusznie zaznaczył powód, zdemontowanie drzwi wejściowych do domu groziło pozostawieniem budynku bez odpowiedniego zabezpieczenia. W analizowanym stanie faktycznym pozwana spółka powinna podjąć czynności reklamacyjne w miejscu zamontowania rzeczy. Strona pozwana nie podjęła koniecznych kroków zmierzających do naprawy lub wymiany rzeczy na wolną od wad i nie ustosunkowała się merytorycznie do żądania reklamacyjnego.

W tej sytuacji poniesione przez powoda koszty wymiany zamka przez wynajętego ślusarza nie dotyczą wykonania reklamacji towaru, gdyż wynajęty ślusarz nie dokonywał czynności reklamacyjnych, leżących w gestii pozwanego, który nie uznał pierwszej reklamacji i nie rozpatrzył zarzutów kolejnej reklamacji. Dochodzona kwota stanowi w istocie roszczenie odszkodowawcze z tytułu nienależytego wykonania umowy (art. 471 k.c.). Przepisy o odpowiedzialności odszkodowawczej z art. 471 i nast. k.c. nie pozostają w żadnym konflikcie systemowym z przepisami o rękojmi za wady

rzeczy sprzedanej, lecz się uzupełniają w ten sposób, że kupujący może wybrać rodzaj uprawnienia, z którego chce skorzystać.

Działania podjęte przez powoda były wynikiem bezczynności pozwanego, a jednocześnie pozwoliły na zachowanie skutku gospodarczego umowy. Pozwany zdaje się zapominać, że w przypadku realizacji nieodpłatnej wymiany lub naprawy reklamacyjnej także byłby zobowiązany do poniesienia kosztów demontażu, dostarczenia, robocizny i ponownego zamontowania drzwi (art. 8 ust 2 powołanej wyżej ustawy).

Podstawa i wysokość roszczenia zostały udowodnione załączoną do pozwu fakturą nr (...) z dnia 29.01.2014 r. W sprawie ma także zastosowanie domniemanie z art. 4 ust. 1 ustawy z 27.07.2002 r.

Strona pozwana zachowała całkowita bierność dowodową w toku niniejszego procesu.

Dlatego Sąd orzekł jak w pkt 1. wyroku.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 455 k.c. Wskazana w pozwie data początkowa ich liczenia nie była kwestionowana przez pozwanego i jest uprawniona: 7 dni na doręczenie wezwania do zapłaty z dnia 10.02.2014 r. + 14 dni na jego realizację. Termin ten upłynął pozwanemu w dniu 03.03.2014 r., stąd odsetki ustawowe zasądzone zgodnie z żądaniem od dnia 4 marca 2014 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., na które złożyła się uiszczona opłata sądowa.

Powyższy wyrok zaskarżyła strona pozwana.

Apelacja zaskarżonemu wyrokowi zarzuca:

- niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych do rozstrzygnięcia sprawy a w szczególności nie ustosunkowania się Sądu Rejonowego do faktu, iż Powód samowolnie wymontował zamek zrywając plombę,
- naruszenie prawa materialnego a w szczególności art. 471 k.c. poprzez przyjęcie, że Pozwany nienależycie wywiązał się z zawartej umowy.

Apelujący wnosil o uchylenie zaskarżonego wyroku i zasądzenie kosztów procesu.

W odpowiedzi na apelację powód wnosil o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona albowiem podniesione w niej zarzuty: niewyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych wskazujących, że powód samowolnie wymontował zamek w drzwiach zrywając plombę a także obrazy prawa materialnego, tj. przepisu art. 471 kc, są chybione.

Ocenę zarzutów apelacji rozpocząć należy od stwierdzenia, że lektura materiału aktowego wskazuje, iż Sąd Rejonowy rozpoznał sprawę w sposób wystarczający dla jej rozstrzygnięcia, przeprowadzając dowody jakie zaoferowały mu strony, a zgromadzony materiał dowodowy poddał wszechstronnej, zgodnej z doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego rozumowania ocenie, odpowiadającej wymogom, jakie stawiają jej przepisy art. 233 i 328 § 2 k.p.c. W żadnym też wypadku oceny tej nie można uznać za dowolną i wykraczającą poza granice swobodnej oceny dowodów.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu I instancji, iż trudno wyobrazić sobie aby powoda obciążał obowiązek wymontowania całych drzwi, które zostały zaryglowane z powodu uszkodzenia zamka, w celu dostarczenia ich do strony pozwanej do oględzin i ewentualnej naprawy, tym bardziej, że przynajmniej do czasu dostarczenia drzwi zastępczych na czas naprawy - co powołuje apelacja – wejście do budynku nie byłoby zabezpieczone.

Stanowisko apelującego w tym przedmiocie jest nielogiczne i nieracjonalne.

W ustalonych przez Sąd Rejonowy prawidłowo okolicznościach, powód miał prawo dokonać naprawy drzwi, a ściślej zamka, przy pomocy ślusarza, co spowodowało poniesienie przez niego wydatku w kwocie 369 zł, która to kwota wynika z faktury nr (...) i odzwierciedla rozmiar szkody powoda.

Tą szkodę, którą poniósł powód w związku zakupem u pozwanego przedmiotowych drzwi, które nie były zgodne z umową i nie nadawały się do zwykłego użytku, zobowiązany jest naprawić pozwany nie tylko na podstawie wskazanych przez Sąd I instancji przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2002 r o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, ale także na podstawie przepisu art. 471 k.c. z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania, które to reżimy odpowiedzialności nie wykluczają się. Powód może więc dochodzić naprawienia szkody wynikającej z nienależytego zobowiązania jakim był obowiązek pozwanego sprzedaży nadających się do użytku i odpowiadających treści zawartej pomiędzy stronami umowy sprzedaży konsumenckiej drzwi na podstawie cyt. wyżej ustawy a także na podstawie art. 471 k.c. i – w okolicznościach niniejszej sprawy – nie można Sądowi I instancji skutecznie zarzucić obrazy tegoż ostatniego przepisu prawa materialnego.

W tych wszystkich okolicznościach uznać należy, że apelacja zmierza jedynie do nieskutecznej polemiki z prawidłowym stanowiskiem Sądu I instancji.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanego jako nieuzasadnioną.

GŚ/AOw

Na oryginale właściwe podpisy